

Bloudkove značke in priznanja za leto 1982

Bloudkove značke podeljuje Telesnokulturna skupnost Grosuplje vsako leto za vzgojno in strokovno delo, športne uspehe, vzdrževanje in gradnjo objektov, aktivno delovanje v samoupravnih organih in za pomembno delo na drugih področjih, ki so vezana na telesnokulturno dejavnost.

Glavni kriterij je dolgotrajno in požrtvovalno delo in sicer:

- nad 30 let zlata Bloudkova značka,
- nad 20 let srebrna Bloudkova značka,
- nad 10 let bronasta Bloudkova značka.

Bloudkovo priznanje za leto 1982 so prejeli po sklepu skupščine Telesnokulturne skupnosti Grosuplje naslednji kandidati:

1. Alojz GABERŠČEK — zlato Bloudkovo značko,
2. Anton ŠVARC — srebrno Bloudkovo značko,
3. Anton ANŽLOVAR — srebrno Bloudkovo značko,
4. Rudi SMOLIČ — srebrno Bloudkovo značko,
5. Jože KASTELIC — bronasto Bloudkovo značko,
6. Lojze POTOČNIK — bronasto Bloudkovo značko,
7. Karel PUŠ — bronasto Bloudkovo značko.

Alojz GABERŠČEK je prejel zlato Bloudkovo značko za aktivno delovanje v strelskem športu in dolgoletno prizadevanje v občinskih in društvenih samoupravnih telesnokulturnih organih.

Že kot dijak se je spoznal s športom, najbolj pri srečanju mu je bila odbojka, s katero se je tudi aktivno ukvarjal. Po letu 1957 mu postane strelstvo najpomembnejši šport, katerega je gojil dolga leta kot aktivni tekmovalci pri ZSSA „Elektra“, pozneje pri SD „Kovinar“ in danes kot trener, sodnik in tekmovalci v SD „29. oktober“ Grosuplje.

Njegova pot v tem športu je najtesneje povezana s strelskim športom v Grosupljem in celotnim občinskimi strelskim športom. Nепrestano se je izobraževal in svoje znanje ter organizatorske sposobnosti združeval s svojimi izkušnjami, ki so bile velik prispevek, da lahko sedaj govorimo o široki razširjenosti tega športa. Začetek je bil v slabih materialnih razmerah, ki so bile tudi odraz takratne kvalitete in obsega dela. S svojimi somišljeniki so zgrabili za delo in na amaterski bazi izboljševali pogoje za delo, ki so bili in sodo vedno v tesni povezanosti s športnimi rezultati, še posebej, kadar gre za tako precizen in natančen šport, kot je strelstvo.

Novo avtomatsko strelišče je del njega samega, skrb za strelno orožje in vse pridobitve prenaša na mlajši rod, ki sledi pozitivnemu interesu, ki ga prinaša strelstvo v širini športa in podružbljanju splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite.

Zaupanje v njega in društvo 29. oktober sodi organizacije državnih prvenstev v Grosupljem. Pomoč, ki jo v tem trenutku daje kot predsednik strokovnega organa pri Strelski zvezi Slovenije, sodniške komisije je samo še potrditev vsega tega.

Potrditev njegovega vestnega dela so mu izrekli delegati 1978. leta, ko je postal predsednik skupščine TKS Grosuplje. Delo na tem področju je opravljal zavzeto in vestno.

Anton ŠVARC je prejel srebrno Bloudkovo značko za dolgoletne uspehe na telesnokulturnem področju pri Športnem društvu Ivančna Gorica in TKS Grosuplje.

Tov. Švarc je član SD Ivančna Gorica že od ustanovitve. Je temeljit in resen delavec, ki v svojem delu ne pozna omahovanja, in se je izkazal kot aktiven športnik, funkcionar v društvu in sposoben organizator športnorekreativskih akcij. Društvo je bilo ustanovljeno kot nogometni klub, vendar se je dejavnost tudi po njegovi zaslugi širila, da v njem najdemo mesto nogometaši, smučarji, kegljaci, balinarji in karateisti. Kot pobudnika najdemo vseh teh smerih športa. V vsakem trenutku zna svetovati, pomagati in prebrskati težave, ki so večkrat materialnega, strokovnega in organizacijskega značaja.

Anton ANŽLOVAR je prejel srebrno Bloudkovo značko za dvig kvalitete invalidskega športa in šaha pri Športnem društvu Milan Majcen Ponikve.

Svojo zagnanost v športu je začel že v mladosti pred letom 1960, ko je kot goštnec bil med tistimi, ki se je kljub telesni okvari, izkazal v invalidskem športu, streljanju z zračno puško in sedelci odbojki. Od leta 1962, odkar je v Delovno varstvenem zavodu Ponikve, je nepogrešljivi delavec v športni organizaciji, ki povezuje športnike v zavodu in bližnji krajevni skupnosti. Ni mu žal ne časa, ne denarja, ko gre za dvig telesne kulture v kraju. Vrsto let že vodi šahovsko ekipo, ki sodeluje v II. slovenski ligi, katere je odraz pravično zastavljenega dela z mladino.

Volja in vztrajnost pri njegovem delu je velik prispevek k dobri in široki organiziranosti Športnega društva Milan Majcen Ponikve, ki je eno najboljših društev v občini in eno najboljših društev v republiki, kar se tiče invalidskega športa, z doseženimi visokimi tekmovalnimi dosežki in množičnostjo.

Rudi SMOLIČ je prejel srebrno Bloudkovo značko za uspešno delo v samoupravnih organih Telesnokulturne skupnosti Grosuplje in delo pri Kolesarskem klubu Grosuplje.

Svojo športno pot je začel v Šentvidu pri Štičnem v mehaniki in razmerah, ki so pogosto takratno telesno kulturo. Ne izhaja kot tekmovalci, ampak kot človek, ki je telesno kulturo budil, cenil in njene vrednote v taki obliki tudi širil. Spoznanje takega dela je narekovalo, da je prevzemal odgovorne naloge v Telesnokulturni skupnosti Grosuplje. Vrsto let je bil član izvršnega odbora Telesnokulturne skupnosti Grosuplje in zdajšnji predsednik zbora uporabnikov skupščine Telesnokulturne skupnosti Grosuplje.

Od ustanovitve Kolesarskega kluba Grosuplje je aktiven član tega društva in zaslužen za hiter razvoj društva. Kolesarstvo je doživelo velike uspehe med mladimi tekmovalci, rekreativne akcije, katerih se tudi sam udeležuje pa so se razširile do marsikaterega občana naše občine.

Jože KASTELIC je prejel bronasto Bloudkovo značko za tekmovalne in trenerske dosežke na področju karate športa.

Svoje mladostniške želje po igri si je potešil kot pionir in mladinec v Nogometnem klubu Ivančna Gorica. S karatejem se je spoznal v Domžalah in uvidel, da ima vse psihofizične kvalitete, da se lahko razvije v dobrega borca tega športa. Vedno bolj je spoznaval, da mladino ta šport privlači, zato se je tudi strokovno izpopolnjeval v tem športu in si pridobil naziv trenerja. V Ivančni Gorici je bil med ustanovitelji karate sekcije leta 1977, katere prvi in edini trener je. Od takrat do danes so se pogoji za delo spreminjali, posamezniki in celotno društvo so dosegali zavidljive uspehe, ki že presegajo rang klubskih tekmovalcev, saj najdemo v njihovih vrstah že republiške prvake.

Lojze POTOČNIK je prejel bronasto Bloudkovo značko za aktivno delovanje pri konjeniškem športu in Konjeniškem klubu Grosuplje.

Tov. Potočnik je gojitelj in ljubitelj konj že od rane mladosti, saj so že njegovi predniki imeli v priverzu to plemenito žival. Se pred ustanovitvijo konjeniškega kluba v Grosupljem je svojo ljubezen do konj prenašal na privržence, da so v okviru možnosti tudi sami začeli gojiti konje. S tem so bili dani prvi pogoji za ustanovitev društva, ki dobro dela, v svojih vrstah ima že dobre tekmovalce, med katerimi je tudi sam. Po njegovi zaslugi so bile organizirane tri uspešne konjeniške prireditve v občini. Vračanje k naravi je vzpodbudilo v ljudeh delo in ljubezen do živali, zato je pobuda tova. Lojzeta pri širjenju tega športa toliko bolj pohvalna in sprejemljiva.

Karel PUŠ je prejel bronasto Bloudkovo značko za skrb pri izboljševanju pouka telesne vzgoje pri razredni stopnji od prvega do četrtega razreda.

Tov. Puš je veliko skrb v času učiteljske službovanja posvečal telesni vzgoji in iskal vsemogoče vsebinske in organizacijske prijeme, da bi čim bolj motiviral otroke do telesne vzgoje. Pogoji za delo pri urah telesne vzgoje so bili zelo slabi, tako je moral pri svojem delu pokazati vse inventivne sposobnosti za najrazličnejše športne rekvizite, ki so bili improvizacija in samo želja za izboljšanje materialnih pogojev. Spomnimo se drevesa na katerem je bila pripeta plezalna vrv, improviziran drog na igrišču, skakalna jama in drugo, katerih motive so posnemi fotoreporterji nah časniki in prikazali v opomin tistim, ki v dobrih pogojih slabo delajo.

Tov. Karel pa se ni zadovoljil z zastarelim, s svojimi akcijami in pomočjo širše skupnosti je kraj v Suhi krajini-Ambrus dobil asfaltno igrišče z igrali, ki so še en dokaz, da se pogoji za telesno vzgojo spreminjajo na bolje.

● IZ NAŠIH KNJIŽNIC O DVEH NOVIH KNJIGAH

Prispevek splošnoizobraževalne knjižnice Grosuplje

Odločili smo se, da vam tokrat predstavimo le dve novi knjigi, ki sta izšli v decembru. Prepričani smo, da sta vredni pozornosti in zanimivi prav za vsakega bralca. Prva novost ČUDOVITA JUGOSLAVIJA je sad dela več strokovnjakov in nam predstavlja naravne in kulturne lepote naše domovine. Druga knjiga ima naslov TELO KOT STROJ in je delo znanega profesorja kirurške znanosti Christiana Barnarda, ki je leta 1967 opravil prvo presaditev srca.

ČUDOVITA JUGOSLAVIJA

Knjigo so pripravili uredniki iz petih jugoslovanskih založb in obsega 264 strani velikega formata ter vsebuje približno 400 barvnih ilustracij, na katerih je predstavljeno 99 raznovrstnih lepote in posebnosti Jugoslavije. Razdeljena je na osem poglavij, v katerih se vrstijo naravne lepote: Postojnska jama, Plitvička jezera, Kornatski otoki, Triglav... Sledijo arheološke znamenitosti: krapinski človek, Dioklecianova palača, Daorson (cit. str. 73: »Na Ošaničih nad Stolcem se dvigajo kiklopski zidovi, ruševine mesta ilirskega plemena Daorson, ki spominjajo na antične Mikene«). V ostalih poglavjih so predstavljena lepa in zanimiva mesta, umetnostno zgodovinski zakladi, človekovi posegi v naravno pokrajino (mostovi, smučarske skakalnice), spomeniki ljudem in dogodkom iz NOB in glavna mesta posameznih republik in pokrajin.

Slavko Janevski je v uvodu zapisal: »... Med njimi, med temi lesenimi in kamnitimi, med malimi in velikimi domovi življenja, borbe in dela, odkrivamo čudovite stvari. Vsaka je znak, vgrajen v mozaik...«

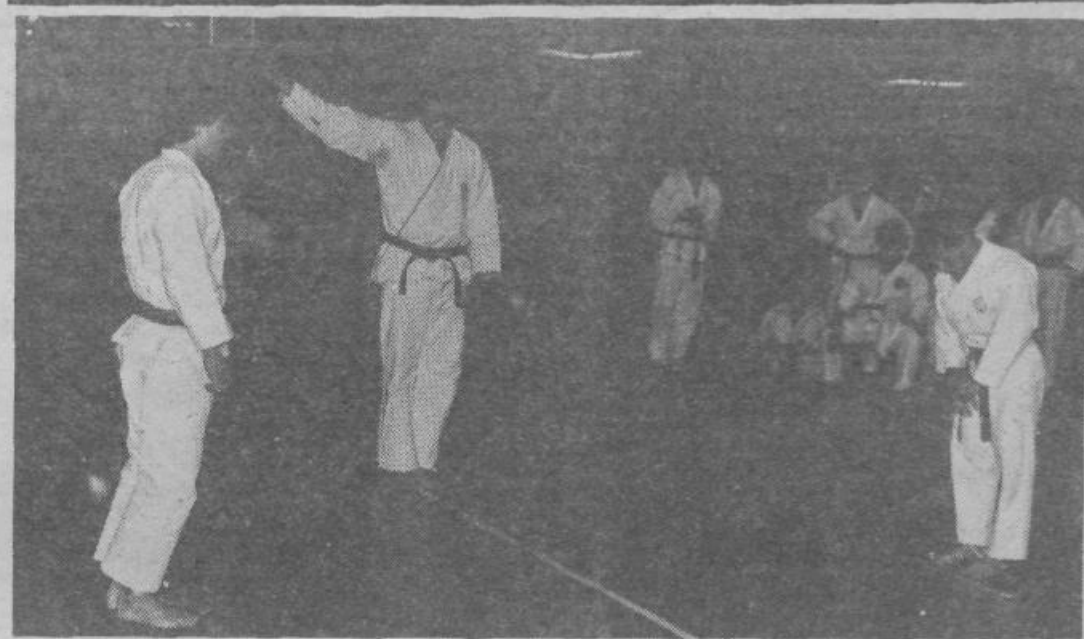
TELO KOT STROJ

Prof. Barnard je o nastanku knjige dejal: »Napisana je na izrecno zahtevo tisočev in tisočev ljudi po svetu, ki so mi pisali, da bi radi dobili knjigo, ki bi jih učila, kako uravnati zapleteni stroj človekovega telesa...«

To je delo, ki so ga napisali po zasnovi Christiana Barnarda sloviti zdravniki, vrhunski znanstveniki različnih vej medicine z vsega sveta. Knjiga se začne z opisom telesnih sistemov, opisuje posamezne dobe človekovega življenja, raziskave in ugotovitve telesnega in duševnega stresa. Obsežno je tudi poglavje o vzdrževanju telesa ter najnovejša odkritja in raziskovanja v sodobni medicini.

V počastitev dneva republike je KARATE klub BOROVNICA priredil turnir v karateju, katerega so se udeležili vsi klubi SANKUKAJ tehnike iz Slovenije. KK Borovnica je še zelo mlad klub, saj je začel delovati šele pred kratkim, toda zanimanje za ta šport je v tem kraju veliko. Nekateri krajani Borovnice so se prvič seznanili s karatejem prav na tem turnirju, kjer so lahko videli demonstracije, športno borbo, ter tekmovalce v kateh. Tega turnirja se je udeležilo 62 tekmovalcev iz 12 slovenskih klubov. Turnirja v Borovnici smo se udeležili tudi člani KK iz IVANČNE GORICE, ki smo se na to tekmovalstvo še posebej pripravili, kajti to je bilo zadnje tekmovalstvo za moške v višji kategoriji v borbah in kateh za ženske v letu 1982. Pred tekmovalstvom je bil še dvourni seminar pod vodstvom VLADA PARADŽNIKA (4. dan), glavnega inštruktorja za SANKUKAJ KARATE v Jugoslaviji. Vse borbe in demonstracije so bile zelo zanimive in tudi občinstvo je navdušeno spremljalo

Karate turnir v Borovnici

tekmovalstvo. To pa verjetno še toliko bolj, ker je bilo to prvo tekmovalstvo v karateju v Borovnici.

Vrstni red naših tekmovalcev pa je bil naslednji: borbe moški-višja kategorija: 1. Jože

Delo je napisano zelo poljudno. Naj naštejemo le nekaj ugotovitev in odgovorov na vprašanja, ki nam jih knjiga posreduje:

- povprečna površina pljuč meri približno štiridesetkrat toliko kot vsa zunanja površina telesa,
- na glavi povprečnega človeka je približno 100.000 las, življenjska doba vsakega posameznika pa okoli tri leta,
- po anketi so bili tisti, ki so spali sedem do osem ur na dan, bolj zdravi kot tisti, ki so spali devet ali več ur na dan. Najmanj zdrava je bila skupina, ki je spala šest ur ali manj...

„AGROSTROJ“ LJUBLJANA TOZD „Albin Grajzar“ IVANČNA GORICA

po sklepu Komisije za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge:

1. SAMOSTOJNI OPERATIVNI KONSTRUKTER — 1 delavec

Pogoja:
— visoka ali višja izobrazba strojne smeri
— 3 leta delovnih izkušenj

2. KOMERCIALIST ZA RAZISKAVO TRGA IN PRODAJO — 1 delavec

Pogoja:
— visoka ali višja izobrazba strojne smeri
— 3 leta delovnih izkušenj

3. DELOVODJA KOVINSKE PREDELAVE IN TEREN-SKE MONTAŽE — 1 delavec

Pogoja:
— delovodja ali VK delavec kovinske stroke
— 3 leta delovnih izkušenj

4. STROJNI KLJUČAVNIČAR ZA DELO V PROIZVODNJI IN TERENU — 3 delavci

Pogoja:
— poklicna šola
— 2 leti delovnih izkušenj

5. VARILEC NA ZAHTEVNIH DELIH — 2 delavca

Pogoji:
— poklicna šola
— preizkus znanja in varjenja
— 2 leti delovnih izkušenj

6. SNAŽILKA ZA ČIŠČENJE PROSTOROV — 1 delavec

Pogoja:
NK delavka
— 1 leto delovnih izkušenj
Delo združujemo za nedoločen čas s poskusnim delom, ki je v skladu s Pravilnikom o delovnih razmerjih delavcev. Kandidati naj v 15 dneh po objavi pošljejo vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov:
DO „AGROSTROJ“ LJUBLJANA
DSSS — Kadrovska služba
Draga 41, 61000 LJUBLJANA

● PRED NOVIM LETOM V VZGOJNO VARSTVENEM ZAVODU „STOJAN ŠULIGOJ“ GROSUPLJE

Otroško veselje v pričakovanju Dedka Mraza

Teden dni pred novim letom je bilo v vseh oddelkih vzgojnovarstvenega zavoda še posebej živahno. Kako tudi ne, saj je bilo treba kar najlepše okrasiti vsak oddelk in vanj pričarati zimo. Otroci vedo, da hodi Dedek Mraz naokoli le pozimi, zunaj pa je tako malo snega. Vsi so pridno delali, tako otroci, kot tovarišice vzgojiteljice in varuške. Pripravljali so okraske za jelko, krasili prostore, ponavljali pesmice, peli; vse samo zato, da jih obišče Dedek Mraz.

Celotni program je bil pester: igrice „Zajček Pedajček“, obisk Dedka Mraza pa še lutkovna igrice „Trije snežaki“. Ko je bilo vse urejeno so si otroci ogledali igrice „Zajček Pedajček“, ki so jo pripravile vzgojiteljice iz enote Grosuplje. Igrale so jo za otroke vseh 24 oddelkov zavoda; za otroke, ki hodijo v malo šolo na Grosupljem in v Žalno; za otroke krajevne skupnosti Podtabor in otroke delavcev Skupščine občine Grosuplje.

Igrico so otroci sprejeli tako navdušeno, kakor, da bi tudi sami bili z zajčki ter delili z njimi dobro in hudo. Trud vzgojiteljice je bil poplačan z veseljem otrok, ki so igrice gledali.

Ko jih je končno obiskal še Dedek Mraz, mu kar niso mogli povedati in zapeti vsega, česar so se naučili v preteklem letu. Z igračami in novimi pravljicami jih je zopet zaposlil za vse leto do ponovnega prihoda. Obljubil jim je lutkovno igrice „Trije

snežaki“ in toliko snega, da se bodo lahko sankali in smučali.

Kulturna skupnost je v sklopu svojega novoletnega programa za otroke naročila lutkovno igrice. Ogledali so si jo tudi otroci oddelkov iz Grosuplja in Šmarja.

Igrico je omogočila skupnost otroškega varstva Grosuplje.

Hilda Lučovnik